

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/119/2018
Identifikačné číslo spisu:	2708899912
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:2708899912.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu G.. Y. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/X, XXX XX U., zastúpeného Advokátska kancelária Kurucová, s. r. o., so sídlom Hurbanova 486/2, 905 01 Senica, IČO: 36 271 268, proti žalovaným 1/ K. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX/XXXX, XXX XX U., zastúpenému JUDr. Alena Arbetová, advokátka so sídlom Nám. sv. Martina 3A, 908 51 Holíč, 2/ T.. T. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom J.. S. XXXX, XXX XX U., 3/ Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/XX, XXX XX U., zastúpená JUDr. Alena Arbetová, avokátka so sídlom Nám. sv. Martina 3A, 908 51 Holíč, 4/ P. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/XX, XXX XX U., o zriadenie vecných bremien, vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 2C/156/2008, o dovolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 26Co/176/2016-1030 zo dňa 10. októbra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 26Co/176/2016-1030 zo dňa 10. októbra 2017 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Skalica (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 03. mája 2016 č. k. 2C/156/2008-970 zriadil vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu cez pozemok parcely registra C KN parc. č. XXXX/X, vinica vo výmere 2924 m² v prospech vlastníkov pozemkov parcely registra C KN parc. č. XXXX, vinica vo výmere 2924 m² a parc. č. XXXX/X, orná pôda vo výmere 2900 m², všetky pozemky nachádzajúce sa v k. ú. U., tak, ako je toto vecné bremeno zakreslené na geometrickom pláne č. 2C/156/2008 zo dňa 06.12.2013, vyhotovenom N.. G. A., znalcom z odboru geodézia a kartografia, schválenom Okresným úradom Skalica, katastrálnym odborom dňa 23.12.2013 pod č. 552/13, a to v šírke 1,5 metra (I. výrok), vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu cez pozemok parcely registra C KN, parc. č. XXXX/X, vinica vo výmere 2924 m² v prospech vlastníka pozemku parcely registra C KN, parc. č. XXXX/X, orná pôda vo výmere 2900 m², obidva pozemky nachádzajúce sa v k. ú. U., tak, ako je toto vecné bremeno zakreslené na geometrickom pláne č. 2C/156/2008 zo dňa 06.12.2013, vyhotovenom N.. G. A., znalcom z odboru geodézia a kartografia, schválenom Okresným úradom Skalica, katastrálnym odborom dňa 23.12.2013 pod č. 552/13, a to v šírke 1,5 metra (II. výrok), vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu cez pozemok parcely registra

C KN, parc. č. XXXX/X, vinica vo výmere 2900 m² v prospech vlastníka pozemku parcely registra C KN, parc. č. XXXX/X, orná pôda vo výmere 2900 m², obidva pozemky nachádzajúce sa v k. ú. Skalica, tak, ako je toto vecné bremeno zakreslené na geometrickom pláne č. 2C/156/2008 zo dňa 06.12.2013, vyhotovenom N.. G. A., znalcom z odboru geodézia a kartografia, schválenom Okresným úradom Skalica, katastrálnym odborom dňa 23.12.2013 pod č. 552/13, a to v šírke 1,5 metra (III. výrok), pričom geometrický plán č. 2C/156/2008 zo dňa 06.12.2013, vyhotovený N.. G. A., znalcom z odboru geodézia a kartografia, schválený Okresným úradom Skalica, katastrálnym odborom dňa 23.12.2013 pod č. 552/13 je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 2C/156/2008-827 zo dňa 03. marca 2015 (IV. výrok). Rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (V. výrok) a žalobca, žalovaný v 1. rade, žalovaná v 2. rade a žalovaná v 4. rade sú povinní zaplatiť na účet Okresného súdu Skalica náhradu trov konania štátu, každý v sume 398,22 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (VI. výrok) a vo zvyšku trovy konania znáša štát (VII. výrok).

1.1. Z dôvodov rozsudku vyplýva, že právny predchodca žalobcu Y. O., nar. 07.06.1930 sa žalobou podanou proti pôvodným žalovaným K. O.W., H. O., T.. T. C. H. Q. O., po pripustení jej zmien, domáhal zrušenia podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX pre obec a k. ú. U., a to parc. č. XXXX, orná pôda o výmere 9885 m², parc. č. XXXX, vinice o výmere 5769 m² a ich vyporiadania reálnou deľbou podľa geometrického plánu N.. Y. R. č. 8/2002 zo dňa 27.01.2003 tak, že do vlastníctva žalobcu bude prikázaná novovytvorená parc. č. XXXX/X, orná pôda o výmere 3121 m², do vlastníctva žalovaného 1/ novovytvorená parc. č. XXXX/X, orná pôda o výmere 3106 m², do vlastníctva žalovanej 2/ novovytvorená parc. č. XXXX/X, orná pôda o výmere 3083 m², do vlastníctva žalovanej 3/ novovytvorená parc. č. XXXX/X, orná pôda o výmere 3099 m², do vlastníctva žalovaných 4/, 5/, 6/, 7/ novovytvorená parc. č. XXXX/X, orná pôda o výmere 3085 m², každému v podiele 1. Súčasne malo byť zriadené vecné bremeno práva prechodu pešo alebo ľahkým vozidlom cez parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X H. XXXX/X v rozsahu medzi bodmi 913-101-106-105-104-103-102-984-913 vyznačenými na geometrickom pláne N.. Y.B. R. č. 8/2002 zo dňa 27.01.2003.

1.2. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 03. marca 2015 (v poradí prvým) zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu Skalica, katastrálneho odboru, pre obec a katastrálne územie U. ako pozemky C KN parc. č. XXXX, orná pôda vo výmere 9885 m² a parc. č. XXXX, vinice vo výmere 5769 m², novovytvorený pozemok C KN parc. č. XXXX, vinica vo výmere 2924 m² vyznačený na geometrickom pláne vyhotovenom N.. G. A., znalcom z odboru geodézia a kartografia, schválenom Okresným úradom Skalica, katastrálnym odborom dňa 23.12.2013 pod č. 552/13, prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu, novovytvorený pozemok C KN, parc. č. XXXX/X, vinica vo výmere 2924 m² vyznačený na geometrickom pláne č. 2C/156/2008 zo dňa 06.12.2013, vyhotovenom N.. G. A., znalcom z odboru geodézia a kartografia, schválenom Okresným úradom Skalica, katastrálnym odborom dňa 23.12.2013 pod č. 552/13, prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného 1/, novovytvorené pozemky C KN parc. č. XXXX/X, ostatné plochy vo výmere 47 m² a parc. č. XXXX/X, orná pôda vo výmere 2900 m² vyznačené na geometrickom pláne č. 2C/156/2008 zo dňa 06.12.2013, vyhotovenom N.. G. A., znalcom z odboru geodézia a kartografia, schválenom Okresným úradom Skalica, katastrálnym odborom dňa 23.12.2013 pod č. 552/13 prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej 2/, novovytvorený pozemok C KN parc. č. XXXX/X, vinica o výmere 2900 m² vyznačený v geometrickom pláne č. 2C/156/2008 zo dňa 06.12.2013, vyhotovenom N.. G. A., znalcom z odboru geodézia a kartografia, schválenom Okresným úradom Skalica, katastrálnym odborom dňa 23.12.2013 pod č. 552/13, prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej 3/, novovytvorený pozemok C KN parc. č. XXXX/X, vinica o výmere 2924 m² vyznačený na geometrickom pláne č. 2C/156/2008 zo dňa 06.12.2013 N.. G. A., znalca z odboru geodézia a kartografia, schválenom Okresným úradom Skalica, katastrálnym odborom dňa 23.12.2013 pod č. 552/13 prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej 4/, novovytvorený pozemok C KN parc. č. XXXX/X, ostatné plochy o výmere 1035 m² vyznačený v geometrickom pláne č. 2C/156/2008 zo dňa 06.12.2013, vyhotovenom N.. G. A., znalcom z odboru geodézia a kartografia, schválenom Okresným úradom Skalica, katastrálnym odborom dňa 23.12.2013 pod č. 552/13, prikázal do podielového spoluvlastníctva účastníkov (od 01.06.2016 strán sporu, pozn. odvolacieho súdu), každému v podiele 1/5. Okresný súd tiež zriadil vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu pešo cez

pozemok C KN parc. č. 8004/3, vinica vo výmere 2924 m² v prospech vlastníkov pozemkov C KN parc. č. XXXX, vinica vo výmere 2924 m² a parc. č. XXXX/X, orná pôda vo výmere 2900 m² v rozsahu, v akom je vecné bremeno zakreslené geometrickým plánom č. 2C/156/2008 zo dňa 06.12.2013, vyhotovenom N.. G. A., znalcom z odboru geodézia a kartografia, schválenom Okresným úradom Skalica, katastrálnym odborom dňa 23.12.2013 pod č. 552/13, vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu cez pozemok C KN parc. č. XXXX/X, vinica o výmere 2924 m² v prospech vlastníka pozemku C KN parc. č. XXXX/X, orná pôda o výmere 2900 m² v rozsahu, v akom je zakreslené geometrickým plánom č. 2C/156/2008 zo dňa 06.12.2013, vyhotovenom N.. G. A., znalcom z odboru geodézia a kartografia, schváleným Okresným úradom Skalica, katastrálnym odborom dňa 23.12.2013 pod č. 552/13, vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu cez pozemok C KN parc. č. XXXX/X, vinica vo výmere 2900 m² v prospech vlastníka pozemku C KN parc. č. XXXX/X, orná pôda o výmere 2900 m² v rozsahu, v akom je toto vecné bremeno zakreslené geometrickým plánom č. 2C/156/2008 zo dňa 06.12.2013, vyhotovenom N.. G. A., znalcom z odboru geodézia a kartografia, schváleným Okresným úradom Skalica, katastrálnym odborom dňa 23.12.2013 pod č. 552/13. Okresný súd tiež vo výroku XI. rozhodol, že geometrický plán č. 2C/156/2008 zo dňa 06.12.2013, vyhotovený N.. G. A., znalcom z odboru geodézia a kartografia, schválený Okresným úradom Skalica, katastrálnym odborom dňa 23.12.2013 pod č. 552/13 je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku. Súd prvej inštancie vo výroku XII. žalovanému 1/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom vyporiadania náhradu vo výške 158,09 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku XIII. žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalovanej 2/ titulom vyporiadania náhradu vo výške 43,70 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom XIV. žalovanej 3/ povinnosť zaplatiť žalovanej 2/ titulom vyporiadania náhradu vo výške 59,28 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom XV. žalovanej 4/ uložil povinnosť zaplatiť žalovanej 2/ titulom vyporiadania náhradu vo výške 44,48 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal (XVI. výrok), XVII. výrokom žalobcovi, žalovanému 1/, žalovanej 2/ a žalovanej 4/ uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Skalica náhradu trov konania štátu, každému v sume 398,22 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom XVIII. vo zvyšku náhradu trov konania štátu nepriznal. 1.3. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením č. k. 26Co/212/2015-895 zo dňa 15.12.2015 (prvý) rozsudok súdu prvého stupňa v časti zriadenia vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu pešo cez pozemok parcely registra C KN parc. č. XXXX/X, vinica o výmere 2924 m² v prospech vlastníkov pozemkov C KN parc. č. XXXX, vinica vo výmere 2924 m² a parc. č. XXXX/X, orná pôda vo výmere 2900 m², v časti zriadenia vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu cez pozemok C KN parc. č. XXXX/X, vinica vo výmere 2924 m² v prospech vlastníka pozemku C KN parc. č. XXXX/X, orná pôda vo výmere 2900 m², v časti zriadenia vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu cez pozemok C KN parc. č. XXXX/X, vinica o výmere 2900 m² v prospech vlastníkov pozemkov C KN parc. č. XXXX/X, orná pôda o výmere 2900 m² v rozsahu zakreslenom geometrickým plánom č. 2C/156/2008 zo dňa 06.12.2013, vyhotovenom N.. G. A., znalcom z odboru geodézia a kartografia, schválenom Okresným úradom Skalica, katastrálnym odborom dňa 23. decembra pod č. 552/13 a v časti trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ostatnej časti rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Po rozhodnutí odvolacieho súdu zostalo predmetom konania zriadenie vecných bremien a náhrada trov konania (keďže rozsudok okresného súdu zo dňa 03. marca 2015

v časti zrušenia podielového spoluvlastníctva a jeho vyporiadania aj v časti uloženia povinnosti zaplatiť nadobudol dňa 19.02.2016 právoplatnosť).

1.4. Vychádzajúc z § 136 ods. 1, 2, § 137 ods. 1, § 142 ods. 1, 3 a § 151o ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka okresný súd po doplnení dokazovania pri rozhodovaní o zriadení práva vecného bremena vzal do úvahy okolnosti, za ktorých zostali novozriadené parcely bez prístupu od stavieb, ktoré súvisia s účelom ich využívania, negatívne účinky, ktoré so sebou zriadenie vecného bremena prináša a históriu vlastníckych vzťahov k pozemkom strán sporu. Prihliadol na spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva aj dôvody, ktoré k nemu súd viedli. Okresný súd sledujúc oprávnené záujmy všetkých spoluvlastníkov, rešpektujúc možnosť účelného využitia pozemkov vzhľadom na ich charakter aj jestvujúci spôsob ich užívania, vyporiadal podielové spoluvlastníctvo rozdelením nehnuteľností na základe vypracovaného geometrického plánu č. 2C/156/2008 zo dňa 06.12.2013 znalca N.. G. A.. Každéj strane sporu bola do výlučného vlastníctva prikázaná novovytvorená parcela v približne rovnakej

výmere, no parcely pripadajúce žalobcovi a žalovanej 2/ bezprostredne nenadväzujú na spoločný dvor, kde majú postavené vinohradnícke domčeky, ale nachádzajú sa v hornej časti sporných nehnuteľností. Okresný súd konštatoval, že vybral alternatívu, ktorá z hľadiska umiestenia novovytvorených nehnuteľností bola do istej miery znevýhodnením žalobcu a žalovanej 2/, preto so záujmom čo najspravodlivejšie vec usporiadať toto znevýhodnenie kompenzoval zriadením vecných bremien tak, aby aj oni mali zabezpečený prístup na svoje nehnuteľnosti zo spoločného dvora za účelom plnohodnotného užívania svojich nehnuteľností.

1.5. Okresný súd zriadil vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu, nie však aj v práve prejazdu ľahkým vozidlom, malotraktorom, prívesným vozíkom (resp. s použitím poľnohospodárskej techniky) ako požadoval žalobca a žalovaná 2/, pretože dôvodom zriadenia vecných bremien bolo umožniť žalobcovi a žalovanej 2/ priamy prístup k nehnuteľnostiam, ktoré v rámci vyporiadania pripadli do ich vlastníctva, zo spoločného dvora, kde majú svoje vinohradnícke domčeky, a to za účelom vykonávania jednoduchších prác (napr. okopávania alebo kontroly a zberu úrody). V prípade potreby využitia mechanizmov môžu použiť hornú cestu, prístupovú cestu (parc. č. XXXX), ktorá člení záhradkárske osady po pravej strane Darmovice a po ľavej strane Zlodejovce, zaradená ako účelová verejná komunikácia. Na hornú cestu je zabezpečený prístup cez asfaltovú cestu zo spodnej časti; ide o jednoduchší, i keď dlhší prístup. Nehnuteľnosti sa nachádzajú vo svahovitom teréne, stúpajú od spodnej časti smerom hore a presúvanie poľnohospodárskych mechanizmov po celej dĺžke svahu dohora sa javí byť náročné. Z výsluchu žalobcu bolo preukázané, že vo vinohradníckom domčeku má uložené len drobné náradie, ostatné mechanizmy na obrábanie má v mieste bydliska, preto ak prichádza na svoje nehnuteľnosti motorizovaný za účelom používania mechanizmov na obrábanie, nie je dôvodné, aby mal zabezpečený prístup na svoju nehnuteľnosť z dolnej aj hornej časti. Okresný súd určil rozsah vecného bremena tak, ako je zakreslené v geometrickom pláne č. 2C/156/2008 zo dňa 06.12.2013, avšak len v šírke 1,50 metra, ktorá je na dosiahnutie účelu vecného bremena dostatočná (podľa štátnej technickej normy - STN 73 6110, ktorou sa riadi projektovanie chodníkov a cestičiek pre chodcov, najmenšia voľná šírka chodníka musí byť 1,5 m, teda 0,75 m na každú jeho stranu).

1.6. Vecné bremeno je zriadené na parc. č. XXXX/X, ktorá pri vyporiadaní pripadla do vlastníctva žalovaného 1/ a je zo všetkých najširšia (šírka 8,72 m), preto mu ponechal v podstate doteraz ním obhospodarovanú výmeru a ním vysadené riadky vinohradu bez súhlasu ostatných spoluvlastníkov. Časť tejto parcely žalovaný 1/ používa na jazdu traktorom pri sezónnych prácach a jeho parcela za spoločným dvorom je situovaná za stavbami vo vlastníctve žalobcu a žalovanej 2/, čo bolo zrejmé už v minulosti, keď sa stavby realizovali. Preto je dôvodné, aby znášal ťarchu zriadeného vecného bremena.

1.7. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že vecné bremeno v prospech žalovanej 2/ je zriadené cez tri parcely, avšak nejde o veľké úseky a zaberá len úzku výmeru, preto jeho zriadenie nie je neprimeraným zásahom do vlastníckeho práva dotknutých vlastníkov. Ide o najkratší možný spôsob zabezpečenia prístupu žalovanej 2/ na jej novovytvorenú parcelu zo stavby postavenej na spoločnom dvore.

1.8. K obrane žalovaných 1/ a 3/ okresný súd uviedol, že skutkové okolnosti prejednávaneho sporu sú odlišné od skutkových okolností uvedených v rozhodnutiach NS ČR sp. zn. 22Cdo/2854/2010 a sp. zn. 22Cdo/38/2005, na ktoré žalovaní 1/ a 3/ poukazovali. K odkazu žalovaných 1/ a 3/ na § 128 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie uviedol, že hoci z ust. § 151 ods. 3 Občianskeho zákonníka priamo nevyplýva povinnosť zaplatiť náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva, dotknutý vlastník má právo poskytnutie náhrady priamo podľa čl. 11 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd. Žiadny právny predpis nestanoví, akým spôsobom má byť táto náhrada určená, spôsob jej určenia vymedzuje judikatúra. Najvyšší súd ČR v rozsudku zo dňa 20. júla 2005 sp. zn. 2Cdo/1897/2004 stanovil dve základné kritéria, podľa ktorých náhrada za zriadenie vecného bremena musí byť primeraná ujme, ktorú vlastník pozemku v dôsledku zriadenia práva cesty utrpí, pričom poskytnutie náhrady je hmotnoprávnou podmienkou pre zriadenie práva cesty. V súdnej veci podľa okresného súdu nejde o zriadenie vecného bremena podľa § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka spočívajúceho v práve cesty cez príľahlý pozemok. Nejde o situáciu, ak vlastník stavby nie je zároveň vlastníkom príľahlého pozemku a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, a teda ani o obmedzenie vlastníckeho práva vo verejnom záujme. V súdnej veci ide o zabezpečenie prístupu zo stavby na pozemok, získaný po vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, za účelom jeho obrábania. S ohľadom na neexistenciu verejného záujmu na zriadení vecných bremien v danom prípade neboli splnené podmienky na to, aby obmedzenie vlastníckeho práva bolo kompenzované náhradou. Okresný súd ale podotkol, že zriadenie vecného

bremena bolo do istej miery zmiernením znevýhodneného postavenia žalobcu a žalovanej 2/ v rámci vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Obmedzenie vlastníckeho práva vecným bremenom dotknutých účastníkov tak bolo istým spôsobom kompenzované výhodnejším postavením z hľadiska polohy pozemkov nadobudnutých pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, čím okresný súd rešpektoval dlhodobou zaužívaný spôsob užívania nehnuteľností spoluvlastníkmi napriek nesúhlasu žalobcu a žalovanej 2/.

1.9. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval súd prvej inštancie § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) a tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Do úvahy zobral skutočnosť, že žalobca aj žalovaná 2/ pred podaním žaloby vyvíjali aktivitu za účelom zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva mimosúdnu dohodou. Žalobca síce žaloval zrušenie podielového spoluvlastníctva reálnou deľbou, len navrhoval reálne iné rozdelenie. Okresný súd vyporiadal podielové spoluvlastníctvo na základe vykonaného dokazovania rozdielne od žalobcom navrhovaných dohôd. Teda žalobca bol fakticky úspešný v žalobe o reálnu deľbu, ale neúspešný v spôsobe jej prevedenia. Súd prvej inštancie prihliadol i na charakter súdneho sporu, že vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bolo v záujme všetkých podielových spoluvlastníkov.

1.10. Okresný súd podľa § 148 ods. 1 OSP rozhodol o povinnosti žalobcu a žalovaných 1/, 2/ a 4/, u ktorých nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov, zaplatiť trovy štátu, každého v sume 398,22 eur. Trovy štátu pozostávajú zo znalečného priznaného znalcovi N.. Y. R. z odboru geodézie uznesením č. k. SI-4C/242/1999-234 zo dňa 16.02.2007 vo výške 403,14 eur (predtým 12.145,- Sk), ktoré boli plne uhradené z rozpočtových prostriedkov súdu. Ďalej ide o znalečné priznané znalcovi N.. Y. P. z odboru stavebníctvo, odvetvia pozemných stavieb, odhad hodnoty nehnuteľností uznesením č. k. 2C/156/2008-639 zo dňa 31.05.2013 vo výške 149,40 eur, z ktorého časť 49,40 eur bola hradená z rozpočtových prostriedkov súdu. Trovy štátu pozostávajú aj zo znalečného priznaného znalcovi N.. G. A.R. z odboru geodézia a kartografia, odvetvie geodézia, kartografia a fotogrametria uznesením č. k. 2C/156/2008-553 zo dňa 14.05.2012 vo výške 1.374,84 eur, z ktorého časť vo výške 974,84 eur bola hradená z rozpočtových prostriedkov súdu; uznesením č. k. 2C/156/2008-705 zo dňa 12.03.2014 vo výške 525,64 eur a uznesením č. k. 2C/156/2008-728 zo dňa 17.4.2014 vo výške 38,20 eur, ktoré boli plne hradené z rozpočtových prostriedkov súdu. V priebehu konania súd nespotrebovaný preddavok v sume 0,10 eur (predtým 3,- Sk) preúčtoval na trovy štátu, preto celkové trovy štátu o túto sumu znížil. Spolu tak trovy štátu predstavujú sumu 1.991,12 eur. Okresný súd tieto trovy rozdelil pomerne medzi všetkých účastníkov, nakoľko vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bolo v záujme ich všetkých a k dohode nedošlo, pričom nebolo jednoznačne preukázané, že sa tak stalo zavinením niektorého z účastníkov konania. Uznesením č. k. 2C/156/2008-547 zo dňa 11.04.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/492/2012-597 zo dňa 04.02.2013 bolo žalovanej 3/ priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu. Vzhľadom na to okresný súd rozhodol, že vo zvyšku (v časti pripadajúcej na žalovanú 3/) znáša trovy konania štát.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom zo dňa 10. októbra 2017 č. k. 26Co/176/2016-1030 v zmysle § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (I. výrok) a rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania (II. výrok).

2.1. Z dôvodov rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite aj odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštancie a v podrobnostiach naň poukazuje. Žalobca, žalovaný 1/ ani žalovaná 3/ v odvolacom konaní nevzniesli žiadne nové námietky, s ktorými by sa už nevyporiadal súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci samej a opätovné zdôvodnenie ich neopodstatnenosti pre rozhodnutie v tejto veci aj odvolacím súdom by bolo len opakovaním už vyčerpávajúceho zdôvodnenia poskytnutého sporovým stranám súdom prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozhodnutia.

2.2. K námietke žalobcu o nezrozumiteľnosti a zjavnej neodôvodnenosti odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dodal, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý

nastolený argument. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013). Rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/163/2015 zo 17. marca 2016). V danom prípade okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z pohľadu logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť závažné nedostatky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Odvolacia námietka, týkajúca sa nedostatku obsahových náležitostí napadnutého rozhodnutia a jeho arbitrárnosti preto nemohla obstať, rovnako ako ani argument o porušení práva na spravodlivý proces.

2.3. Okresný súd správne rozhodol i o náhrade trov konania ako aj trovách štátu. Odvolací súd poukázal na správne a úplné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v časti trov konania, ako aj jeho správny záver, že žalobca bol fakticky úspešný v žalobe o reálnu deľbu, ale neúspešný v spôsobe jej prevedenia. Z tohto dôvodu aj s prihliadnutím na charakter súdneho sporu (vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré bolo v záujme všetkých podielových spoluvlastníkov) bolo o trovách konania potrebné rozhodnúť postupom podľa § 142 ods. 2 OSP. Obdobne správny bol záver súdu prvej inštancie o práve štátu na náhradu trov konania v rozsahu 1.592,88 eur (4 x 398,22 eur) s tým, že štátu neprináleží náhrada trov konania pripadajúca na žalovanú 3/, ktorá bola oslobodená od povinnosti platiť trovy konania.

2.4. Odvolací súd uviedol, že v odvolacom konaní mala plný úspech len žalovaná 2/ a žalovaná 4/. Žalobca, žalovaný 1/ a žalovaná 3/ mali úspech len čiastočný. Žalobca bol úspešný v časti zriadenia vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu cez pozemky toho času vlastnícky patriace žalovanému 1/ a žalovanej 3/ a neúspešný v časti namietaného rozsahu vecného bremena - práva prejazdu ľahkou technikou a šírke prejazdu v rozsahu 2,5 m, ako aj v časti rozhodnutia o trovách konania a trovách štátu. Právo na náhradu trov odvolacieho konania si uplatnil. Žalovaný 1/ a žalovaná 3/ mali úspech v časti rozsahu vecného bremena, ako aj v časti rozhodnutia o trovách konania, avšak neúspech mali v časti dôvodnosti a zákonnosti zriadenia vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu cez ich nehnuteľnosti. Žalovaná 2/ bola úspešná v časti zriadenia vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu cez pozemky toho času vlastnícky patriace žalovanému 1/ a žalovanej 3/ a v časti rozhodnutia o trovách konania. Žalovaná 4/ bola úspešná v časti rozhodnutia o trovách konania. V odvolacom konaní plne úspešnej žalovanej 2/ a žalovanej 4/ a čiastočne úspešnému žalobcovi, žalovanému 1/ a žalovanej 3/ vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2.4.1. Z obsahu spisu podľa odvolacieho súdu vyplýva, že žalované 2/ a 4/ boli v odvolacom konaní pasívne, nevykonali žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnili, ani nevyčísľili a podľa obsahu spisu im ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Žalovaný 1/ a žalovaná 3/ si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili, ani nevyčísľili a podľa obsahu spisu im ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

2.4.2. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu, ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, naviac podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Odvolací súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o

nároku na náhradu trov konania žalovaných 1/ až 4/ princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

2.5. O trovách odvolacieho konania žalobcu, ktorý mal v odvolacom konaní len čiastočný úspech a ako jediný si náhradu trov odvolacieho konania aj uplatnil, odvolací súd rozhodol postupom podľa § 396 ods. 1 a s poukazom na § 255 ods. 2 CSP žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

3. Proti rozsudku dovolacieho súdu podal žalovaný 1/ (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie z dôvodov podľa § 421 ods. 1 písm. a/, c/ Civilného sporového poriadku navrhnúc, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Navrhol, aby mu boli prisúdené trovy dovolacieho konania. Za otázku zásadného právneho významu, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu označil nepriznanie primeranej náhrady povinným z vecného bremena súdmi v základnom konaní.

3.1. V dôvodoch dovolania dovolateľ prejavil nesúhlas so zriadením vecného bremena v zmysle I. výroku rozsudku okresného súdu potvrdeného odvolacím súdom, teda vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu cez pozemok parcely registra C KN parc. č. XXXX/X, vinica vo výmere 2924 m² v prospech vlastníkov pozemkov parcely registra C KN parc. č. XXXX, vinica vo výmere 2924 m² a parc. č. XXXX/X, orná pôda vo výmere 2900 m², všetky pozemky nachádzajúce sa v k. ú. U., tak, ako je toto vecné bremeno zakreslené na geometrickom pláne č. 2C/156/2008 zo dňa 06.12.2013, vyhotovenom N.. G. A., znalcom z odboru geodézia a kartografia, schválenom Okresným úradom Skalica, katastrálnym odborom dňa 23.12.2013 pod č. 552/13, a to v šírke 1,5 metra. Uviedol, že bez priznania primeranej náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva povinným z vecného bremena súdy obmedzili jeho vlastnícke právo nezákonne. V uznesení NS SR sp. zn. 4MCdo/2/2014 Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že záver o neexistencii práva vlastníkov pozemku na náhradu za nútené obmedzenie vlastníckeho práva na dobu vopred neurčiteľnú nemôže byť v súlade s Občianskym zákonníkom, Listinou základných práv a slobôd a Ústavou SR. V identickom duchu sa nesie aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/26/2014 a sp. zn. 10Sžk/15/2016 priznávajúce náhradu za nútené obmedzenie vlastníckeho práva (ktorým je aj zriadenie vecného bremena). Ako ďalšie rozhodnutia dovolateľ označil rozhodnutia NS SR sp. zn. 8Sžo/16/2008, 4Sžo/65/2015 a rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/939/2013. Odvolaciemu súdu dovolateľ tiež vytkol, že sa otázkou primeranej náhrady ani nezaoberal.

3.2. Za rozporný s ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu dovolateľ označil aj rozsah (šírka 1,5 metra) vecného bremena. V zmysle rozsudku NS SR sp. zn. 1Cdo/40/2008 je rozsah obmedzenia vlastníckeho práva limitovaný okrem náhrady zaň aj primeranosťou tohto obmedzenia. Súd svoje rozhodnutie v časti zriadenia vecného bremena odôvodnil najmä poukazom na spravodlivé usporiadanie vzťahov. Nahliadanie na spravodlivosť však nemôže byť jednostranným a musí znieť aj vzájomné porovnanie so zásahmi do práva ako takého. Rozsah vecného bremena je neprimeraný minimálne vzhľadom k jeho účelu a je v rozpore s koncepciou ochrany poľnohospodárskej pôdy. Občasné chodenie oprávnených a zber úrody, za účelom ktorých mal súd záujem zriadiť vecné bremeno, je možné zaistiť tzv. ťažkou technikou, ktorej prístup má oprávnený z hornej vyasfaltovanej cesty. Vecné bremeno zriadené na parcele žalovaného 1/ zaberá 550 m² z celkovej výmery cca 2924 m², čo je viac ako 1/6 z celkovej plochy vinohradu. V dôsledku zriadenia vecného bremena nebude môcť podstatná časť pozemku slúžiť svojmu primárnemu účelu, ale stane sa chodníkom, pretože zo zriadenia vecného bremena povinnému vznikajú obmedzenia nezlučiteľné s vinohradníčením. Zásah do vlastníckeho práva žalovaného 1/ bude aj zásahom do poľnohospodárskej pôdy v rozpore so zákonom (§ 2 písm. b/ a § 12 ods. 1 zák. č. 220/2004 Z. z.).

3.3. Dovolateľ argumentoval, že zásah do jeho vlastníctva nie je nevyhnutný, je skôr zaistením pohodlia žalobcu. V teste proporcionality potom stojí vlastnícke právo žalovaného 1/ oproti pohodlnosti

oprávneného z vecného bremena. Dovolateľ zdôraznil, že žalobca má aj iný, priamy prístup k svojej nehnuteľnosti z verejnej komunikácie. V zmysle zákonného znenia potom nemožno vynucovať prostredníctvom práva cesty prístup k tejto nehnuteľnosti aj z inej strany cez pozemok patriaci inému vlastníkovi, ani keby bol tento prístup výhodnejší. V ďalšej časti dovolania žalovaný 1/ poukázal na trojicu podmienok, ktoré musia byť kumulatívne splnené pri priznaní práva tzv. nutnej cesty. Zásah do predmetu vlastníctva troch rôznych vlastníkov dovolateľ označil za absolútne neprimeraný. Nie sú splnené objektívne ani subjektívne podmienky zriadenia vecného bremena. Žalobca sám uviedol, že aktuálne využíva cestu cez verejnú komunikáciu, nesvedčí mu teda ani nevyhnutnosť zriadenia vecného bremena. Rovnaký prístup využíval aj právny predchodca žalobcu.

3.4. Podaním doručeným okresnému súdu osobne dňa 22.01.2018 (v posledný deň lehoty na doplnenie dovolania s poukazom na to, že rozsudok odvolacieho súdu bol žalovanému 1/ doručený dňa 21.11.2017 a deň 21.01.2018 pripadol na nedeľu) dovolateľ oznámil, že dňa 19.01.2018 bola na katastrálnom portáli na LV č. XXXX pre obec a kat. úz. U. vyznačená plomba pri KNC parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX a pri vinohradníckom domčeku vo vlastníctve žalovanej 2/ v konaniach V-148/2018 a V-149/2018. K predaju pozemku CKN parc. č. XXXX/X nedošlo. Predajom vinohradníckeho domčka je podľa dovolateľa vecné bremeno zriadené v prospech žalovanej 2/ bez právneho dôvodu.

4. Dedička žalobcu T.. W. O., ktorej okresný súd doručil dovolanie na vyjadrenie po zistení úmrtia žalobcu namietla, že k zániku plnomocenstva udeleného žalobcom na zastupovanie došlo jeho úmrtím, no jeho dedičke rozsudok doručený nebol. Dovolanie navrhla zamietnuť s poukazom na spravodlivé usporiadanie vzťahov strán sporu rozsudkami súdov vydanými v základnom konaní. Žalovanému 1/ bola podľa jeho výberu prikázaná najširšia parcela nadväzujúca na spoločný dvor, pôvodnému žalobcovi horná parcela. Jeho znevýhodnenie aspoň čiastočne kompenzuje zriadené vecné bremeno umožňujúce kratší prístup na pozemky. Rozsah vecného bremena (šírka 1,5 m) je dostatočný. Žalovaný 1/ sám tvrdil, že časť svojej parcely, na ktorej nie je vysadený vinohrad, užíva na jazdu traktorom pri sezónnych prácach. Vecné bremeno nie je zriadené vo verejnom záujme, nie sú preto splnené podmienky jeho kompenzácie.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) predovšetkým skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť, čo je jeho povinnosťou vyplývajúcou priamo z ustanovenia § 161 ods. 1 s použitím § 438 CSP. Procesné podmienky predstavujú základné procesné predpoklady, aby mohol súd autoritatívne rozhodnúť vo veci samej. Existencia a splnenie procesných podmienok je predpokladom poskytnutia súdnej ochrany ohrozeným alebo poškodeným subjektívnym právam v rozsahu článku 1 CSP. Súd je povinný zisťovať ich existenciu a splnenie v každom štádiu konania, teda aj v štádiu konania dovolacieho.

6. Jednou z podmienok konania je procesná subjektivita strany konania, známa podľa právnej úpravy účinnnej do 30.06.2016 ako spôsobilosť byť účastníkom konania.

6.1. Občiansky súdny poriadok (ako zákon účinný v čase začatia konania) v § 19 vymedzil, že spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

6.2. Civilný sporový poriadok (účinný v čase rozhodovania odvolacieho súdu) v § 61 určuje, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. Nedostatok procesnej subjektivity je dôvodom zastavenia konania (§ 62 CSP), ak však strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať (§ 63 ods. 1 CSP). V konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve (§ 63 ods. 2 CSP). Ak to povaha sporu pripúšťa, môže sa v konaní pokračovať aj pred skončením konania o dedičstve (§ 63 ods. 3 CSP).

7. Korelátom procesného pojmu procesná subjektivita je hmotnoprávny pojem právna subjektivita (spôsobilosť na práva a povinnosti) (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 223). Procesnú subjektivitu má subjekt, ktorý disponuje spôsobilosťou na práva a povinnosti. Fyzická osoba nadobúda spôsobilosť na práva a povinnosti narodením (spôsobilosť na práva a povinnosti má aj nasciturus pod podmienkou, že sa narodí živý) a stráca ju svojou smrťou. Nedostatok procesnej subjektivity je spravidla neodstrániteľnou vadou konania. Treba ale zvažovať, či strana nemá procesnú subjektivitu od začiatku konania, alebo ju stratila v priebehu konania. Ak strana nedisponuje procesnou subjektivitou v čase začatia konania, ide o neodstrániteľnú vadu konania, ktorej následkom je jeho obligatórne zastavenie. Ak dôjde k strate procesnej subjektivity fyzickej osoby počas konania, súd konanie zastaví, alebo v konaní (najmä ak ide o majetkový spor, ktorého legálnu definíciu zákonná úprava neobsahuje) pokračuje s dedičmi fyzickej osoby, prípadne s tými, na ktorých prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide. Ustanovenie § 63 ods. 1 CSP treba vykladať ako objektívnu možnosť či nemožnosť v konaní pokračovať (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 227). Uznesenie o pokračovaní v majetkovom spore vydá súd podľa § 63 ods. 2 CSP bezodkladne po skončení konania o dedičstve, avšak vo výnimočných prípadoch môže v konaní pokračovať aj pred skončením konania o dedičstve (§ 63 ods. 3 CSP).

8. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že žalobca G.. Y. O., nar. XX.XX.XXXX zomrel dňa XX.XX.XXXX. Dovolací súd vychádzajúc z § 470 ods. 1 CSP posudzoval otázku procesnej subjektivity žalobcu v tomto spore, i keď konanie bolo začaté pred účinnosťou CSP, podľa predpisov platných v čase podania dovolania, t. j. podľa ustanovení CSP. Zo spisu zistil, že odvolací súd vo veci rozhodol dňa 10.10.2017. Z uvedeného vyplýva, že (pôvodný) žalobca v čase rozhodovania odvolacieho súdu procesnou subjektivitou nedisponoval, ako zistil súd prvej inštancie pri doručovaní dovolania na vyjadrenie.

9. Nakoľko odvolací súd konal so žalobcom, ktorý nebol nositeľom procesnej subjektivity (ani spôsobilosti na právne úkony), dovolací súd v zmysle § 449 ods. 1 CSP zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu za účelom odstránenia uvedeného procesného pochybenia (§ 438 ods. 1, § 63 ods. 2 CSP) vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

10. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok